

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010231
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2513010231.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci odsúdeného X. F., v konaní o povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/114/2011, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 03.07.2013, sp. zn. 1Nt/62/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 10.12.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm.b/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec sa vracia súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného X. F. o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 2T/114/2011 pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona z dôvodu, že neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa založil na tom, že Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 (zverejnený dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012 Z.z.), ktorým bola zrušená veta za bodkočiarkou v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorá prikazovala, pri ukladaní trestu podľa asperačnej zásady, uložiť trest nad jednu polovicu trestnej sadzby odňatia slobody určenej podľa prvej vety § 41 odsek 2 Trestného zákona, je novou, skôr neznámou skutočnosťou, avšak pôvodne uložený trest nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Tak odsúdený nenaplnil druhú zo základných podmienok na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal správnosť napadnutého uznesenia a domáhal sa jeho zrušenia a následného vyhovenia návrhu na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Poukázal predovšetkým na to, že pri ukladaní trestu bola použitá asperačná zásada, pokiaľ mu bol trest uložený len vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, bolo to postupom podľa § 39 odsek 2 písm.d/, odsek 4 Trestného zákona, keď bola schválená dohoda o vine a treste. Ak by v konaní nebolo aplikované ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona je zrejmé, že uložený trest by nebolo potrebné zdôvodňovať použitím ustanovenia § 39 odsek 2 písm.d/, odsek 4 Trestného zákona a dohodou sa mohlo dosiahnuť uloženie trestu pri dolnej hranici nezvýšenej trestnej sadzby, ktorá je od 3 rokov.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že X. F. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 28.09.2011 sp.zn. 2T/114/2011 pre pokračovací zločin sprenevery

podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona a za použitia § 38 odsek 2, § 36 písm.l/, § 37 písm.h/, § 41 odsek 3, § 42 odsek 1 a § 41 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 39 odsek 2 písm.d/, odsek 4 Trestného zákona mu bol uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 5 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Týmto rozsudkom bola podľa § 334 odsek 4 Trestného poriadku schválená dohoda o vine a treste, ktorú uzavrel odsúdený s Okresnou prokurátorkou v Piešťanoch dňa 29.06.2011.

Ústavný súd SR dňa 28.11.2012 pod sp.zn. PL. ÚS 106/2011 rozhodol o protiústavnosti časti tzv. asperačnej zásady zakotvenej v § 41 odsek 2 Trestného zákona tak, že v § 41 odsek 2 zák.č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom 1 Ústavy SR.

Podľa článku 125 odsek 3 Ústavy SR ak ústavný súd svojim rozhodnutím vysloví, že medzi priamymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť.

Podľa § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov (ďalej len „Z.o. ÚS“) ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle článku 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

K predmetnej problematike v záujme zjednotenia praxe v otázke skúmania podmienok obnovy konania zaujalo stanovisko Najvyšší súd SR č. Tpj 44/2013nasledovne :

I. Ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchateľa - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t.j. na základe § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 odsek 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

III. Ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 odsek 1 alebo odsek 2 písmeno a/ až c/ alebo písm. e/ Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b odsek 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 z 21. decembra 2012, sa nepoužije.

Vzhľadom na vyššie uvedené stanovisko Najvyššieho súdu SR nebolo možné považovať napadnuté uznesenie súdu I. stupňa za vecne správne. Odsúdenému bol uložený trest za použitia asperačnej zásady v konaní o dohode o vine a treste, ktorý bol znížený pod spodnú hranicu trestnej sadzby upravenej v zmysle v tom čase platnej právnej úpravy postupom podľa § 39 odsek 2 písm.d/, odsek 4 Trestného zákona, preto v súlade so stanoviskom Najvyššieho súdu SR odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec mu vrátil, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.